

ഗുരുവായൂർപ്പൻ.

(തിരുവാതിരപ്പാട്ട്)

“മധുരമൊഴി” എന്നുപോലെ

കേദിവസം നാരിമാരെത്തുകടി
 ഗുരുപവനവാസിയും കൃഷ്ണൻതന്റെ
 ചരിതമുടൻ പാടിക്കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി
 കേകിളിയെ മെല്ലെ വിളിച്ചിരുത്തി.

1

പ്രേമമന്ദരം തുരത്ത! വരികരിക്കിൽ
 പൊരിയവില്പം തേണം തെളിഞ്ഞു ചെമ്മ
 കരുപടിനീ തിന്ന സുഖിച്ചശേഷം
 പരിചിനൊടു പാട്ടൊന്നു പാടീടേണം.

2

മുരമമനൻ, കൃഷ്ണൻ, ജഗന്നിവാസൻ,
 അരിക ഗുരുവായൂർ വാണീടും ദേവൻ
 കരുണയൊടഭീഷ്ടം നൽകുന്നമട്ടായ്
 വരണ,മതു തെങ്ങൾക്കു കേൾക്കാൻ മോഹം.”

3

അതുപൊഴുതു മെല്ലവേ ചൊല്ലി തത്ത്വം
 മതിയിലിതുനീങ്ങുക തോന്നിയല്ലോ
 അതു സുകൃതം നോക്കിയാൽ നാരിമാരേ!
 ചതുരതരമം ഗാനം ഗാനമെന്തും.

4

പരമസുഖം പാലാഴിമധ്യത്തിങ്കൽ
 പരഗൃഹിണിമാരെത്തു പാമ്പിൻമീതെ.
 പരമമുഖം മധ്യവൻ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം
 പരമമുഖിക്കത്തോർത്ത രക്ഷിച്ചിടം.

5

വിരവിനൊട്ടു നിങ്ങൾ മനസ്സിക്കത്തി-
 പ്പായുമൊരു സാരം ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ.
 കേര ചെറിയ പാട്ടാണിത്തേങ്ങുസാരം
 കരുതരുതേ! ലോശവുമിപ്രകാരം.

6

നടുവധരദേവനാം പുത്രനായൻ
 പടുമതിമാൻ തിത്തതാം പത്തുവൃത്തം
 വടിവിനൊട്ടു നിങ്ങൾക്കു ചൊല്ലിത്തരാം
 സ്ഥിതിയിതു കേട്ടു പഠിച്ചുകൊൾവിൻ!

7

അതിരസമാണീപ്പാട്ടു കേട്ടുവെന്നാൽ
 മതികളിടം മങ്കമാർ നിങ്ങൾക്കെല്ലാം
 അതിരസികൻ വിദ്യാനദ്രേഹത്തിന്റെ
 കൃതിയതുനന്നാകാതെയൊകാ നൂനം.

8

ഗുരുപവനാഗാരേണ കൃഷ്ണനേയും
 ഗുരുവിനേയും വന്ദിച്ചു തത്ത മെല്ലെ.
 പരിചിനൊട്ടു താളംകണങ്ങിക്കൊണ്ടു
 കരകവിയും ഭക്തിയാൽ പാടിയേവം

9

പൂത്ത. 2

“വൃശ്ചികമാസം” എന്നപോലെ.

തിരുമുടികെട്ടിച്ചുറ്റുപീലികൾ
തിരുകിഞ്ചംഗിയൊടതിനിടയിൽ.

പുരുമണമിയലും പൂക്കളുണിഞ്ഞു
കരുതേവാഴ്ചൻ ഗോവിന്ദ!

1

പഞ്ചമിനാളിലുദിച്ചു; മൃഗാങ്കുരം
നെഞ്ചകുമുരുക്കം പാലത്തിൽ
കിഞ്ചിൽ കുറുനിരുകനുകരെയിളകി-
ത്തഞ്ചിനവടിവിൻ കൂപ്പുനേൻ.

2

തണ്ടലരമ്പനെടുത്തുകുളിപ്പും
മണ്ടശരംസന്ദമെന്നോണം.
കണ്ടുവരംതവ ചിലിടിയമു-
പ്പുണ്ണയൊടിയൻ കൂപ്പുനേൻ.

3

മരുദപാസംതന്നിൽവിളങ്ങും
സുരതരുസന്നിഭഗോവിന്ദ!
പരിചിൽതൊട്ടെഴുതശോഭിക്കറിയും,
പരചിന്തുത്തേ!കൂപ്പുനേൻ.

4

ഭക്തി,വിശുദ്ധത,പരചിത്തത്വം
മുക്തിവിദഗ്ദ്ധത,വൈരാഗ്യം
തക്കമൊടിവകയൊക്കെയുമുതകും
തൂക്കുണ്ണിയനിപലറിയേണം.

5

തൃക്കൂൺകോണിൻമഹിമകുളാക്ഷമ -

ശക്താമധവപുഷ്പിപ്പാൻ.

ഭക്തജനപ്രിയ! സകലജനത്തിനു

നീക്കുക്കളിയിതൊന്നത്രേ.

മുക്കുനല്ലൊരുതിലസുമമെപ്പൊഴു -

മുക്കുശമിച്ചു നമിച്ചിട്ടും

മുക്കിനുതാണവണങ്ങുന്നടിയനെ -

യോക്കുണമവിടുണെപ്പൊഴും.

മകരമഹാമണി'കുണ്ഡലകാന്തികൾ

സുകരമിണങ്ങളും സുകപോലം.

അകമതിൽ മല്ലനിഴു ദന! കരുതു -

ന്നഗതിക്കുവിടുന്നാലംബം.

തൊണ്ടിപ്പഴവും പവിഴവുമണിനെ

കണ്ടുമിറണ്ടുമയങ്ങിട്ടും

ചുണ്ടിനുതാണവണങ്ങുന്നിവനിൽ

കൊണ്ടുപുലമ്പുകകാരുണ്യം.

പിച്ചുകമൊട്ടിനുവിച്ചുവിടിക്കും

നൽച്ചെറുപല്ലുകൾമല്ലാരേ!

നിച്ചലുമടിയനുകൂണുന്നതിനി -

ങ്ങച്ചുത! സംഗതിയാക്കേണം.

അഞ്ചുമൊരൊമ്പതുതലക്കുകുളുവിലും

തഞ്ചത്തിൽ പരിപാലിക്കും.

പുഞ്ചിരിയൊരുക്കി കാണണമടിയനു -

ദഞ്ചിതകുതുകും മല്ലാരേ!

വൃത്തം 3

“തോമരക്കണ്ണൻ” എന്നുപോലെ

കൃതികൾ നിരർത്ഥകമായി

ജ്ഞാനസാധനമാകിയതിൽ

വാനനം സച്ചിദാനന്ദം

കാണിനേരമെന്നാകിലും

കാണുവാൻ കഴിവാക്കേണം

1

ശംഖുകുടതലതല്പിടം

തരികൽ ചാത്തിടം

പങ്കജേഷ്ണ! കാണുന്ന മമ

സങ്കടങ്ങളൊഴിയേണം

2

വത്സനാമധിയത്തിന

വത്സലാജരണമൊത്തോര

അസ്സലായ്വിരിഞ്ഞുള്ളൊരുമാറ്റം

മത്സ്യവിഗ്രഹ! കാണേണം

3

മായയെപ്പരിപാലിക്കും

രായതമായ കൈകളാൽ

അയ്യസ്തേകിയനുഗ്രഹം

വായുരപ്പ! നീ നൽകേണം

4

കാലിമേയ്ക്കുന്ന ചൈതല്യേ!

യാലിലപോലെ ശോഭിയ്ക്കും

ചേണ്ടഴംപയറൊന്നെടുപ്പേ

ജാലമൊക്കയും പോക്കേണം

5

കൃഷ്ണസപ്പത്തൈക്കുട്ടിലും ബഹു
 കൃഷ്ണവണ്ണമായ് രാജിക്കും.
 കൃഷ്ണ! നിൻ മോമരാജിയും നിത്യം
 കൃഷ്ണസാരഥേ! കൂപ്പുന്നേൻ.
 കട്ടിയാം കടീഭേദവും, ചടകിയ
 ചൊട്ടിയ മലുഭാഗവും
 പുഷ്പിയം നാഭീപത്മവും വെച്ചു-
 കട്ടിയാമെന്നെക്കുട്ടേണം.
 നഷ്ടയാലപ്പിത്താർമകൾ നിത്യം
 തൊട്ടുതലോടും തുപ്പാദം
 മുട്ടിടുംപടി ചാത്തിയ മഞ്ഞ-
 പട്ടിനും കൃഷ്ണ! കൂപ്പുന്നേൻ.
 മെല്ലവേ മതിബിംബമെടുത്തു
 തല്ലിപ്പൊട്ടിച്ചവെച്ചതാം
 ചൊല്ലേഴും ഞവലംകുതിയുമുള്ളി-
 ലെല്ലാനേരവുമോക്കുന്നേൻ.
 മുക്തരാം മുനിമുഖ്യരും, ദേവ-
 സിദ്ധഗന്ധർവ്വസർവ്വരും,
 ഉത്തമംഗത്തിൽ ചൂടിടർ പാദ-
 ശുഭപാംസുകളുൾപാഞ്ചം.
 മാറോണമെന്റെ ദീനങ്ങളു-
 ലാറോണം, തൂക്കുണ്ഡാക്കുണം,
 ഉറാരമായ് മരുദപയംവാഴും
 പോററി! നീയെന്നെപ്പോറോണം.

6

7

8

9

10

11

വൃത്തം 4.

പാത.

പണ്ടുവേദത്തെക്കുട്ടോരുടെത്യന്തം

തണ്ടുതപ്പിയെക്കൊല്ലുവാനായിട്ട്,

ഇങ്ങലെന്നിയേ മന്ത്രിവടിവാങ്ങ-

കൊണ്ടതുമധുസുദന! നിതൃല്ലോ.

1 °

മന്ദരകടകോലാക്കിപ്പുല്ലടൽ,

മുനംദവകുറുനിന്നുകടയുമ്പോൾ,

അന്നതാനൊരുമന്ദരകുർമ്മമാ-

യ്ക്കുനവൊക്കിക്കൊടുത്തതുംനിയുല്ലോ.

2

ഭൂതലംപണ്ടുപന്നിത്തടിയനായ്-

പാതാളംപുക്കുതോറയിൽതാങ്ങുമ്പോൾ

ജാതരേഷമെതിത്താമിരണാക്ഷ-

യാത്രയാനനെക്കൊന്നതുംനിയുല്ലോ.

3

നരസിംഹവടിവാങ്ങുപണ്ടതി-

ശൂരനായമിരണുകഴിപ്പുവെ,

മാറിടത്തെപ്പിളന്നുചഴിച്ചതും,

നീരജേക്ഷണദേവ! ഭവാനല്ലോ.

4

പണ്ടുവരമനമുണ്ടിയതേമുനസി-

കൊണ്ടുനൂവിടിച്ചുജഗത്രയം,

അണ്ടർകോറിൽകനിവാങ്ങുമാബലി-

യ്ക്കിണ്ടൽചേത്തതുംദേവ! ഭവാനല്ലോ.

5

മുന്നംഭാഗ്ഗവരാമനായ്, രാപ്പകൽ
 ദുന്യത്താൽതിളക്കമഹീശരെ
 കൊന്നുകൊന്നുകുലങ്ങൾതിരുവത്തി..

യൊന്നുവട്ടുമുടിച്ചതുംനിയല്ലൊ.

ഓഷ്ണാകിയരാവണരാക്ഷസ..

നിട്ടുമുപ്പാരുവട്ടത്തിരിയ്ക്കവെ,
 ശിഷ്ടരാക്ഷണചെയ്യവൻരാമനാ..

യിട്ടുവന്നുപിറന്നതുംനിയല്ലൊ.

ധീരനായബലദേവരാമനായ്

ഭൂരിനന്മജഗത്തിനുചേക്കുവാൻ,
 വീരനാംകാമപാലനെന്തെളൊരീ..

പ്പേരിനാസ്സദമായതുംനിയല്ലൊ.

വിക്രമത്തിനാൽ കംസനവനിയെ..

ചക്രശാസംവലിപ്പിച്ചിഴയ്ക്കവെ,
 അക്രമത്തിന്തുകാക്കുവൻകൃഷ്ണനായ്

ചക്രപാണേ! പിറന്നതുംനിയല്ലൊ.

മുഷ്ടകൊണ്ടുജനങ്ങളിനിപ്പര..

ചക്രംകൊണ്ടുതിരിഞ്ഞുവലയുമ്പോൾ

കല്പിയായിപ്പിറപ്പാണിരിപ്പതും

ഭക്തവത്സല! കൃഷ്ണ! ഭവാനല്ലൊ.

എന്നുവേണ്ടാചരചരമൊക്കയും

നിന്നിലല്ലോലയിപ്പതുംമാധവ!

വന്നുനിത്യധൂനിക്കഴൽകന്വിട്ടു..

നെന്തെന്നെയെന്നിനകപ്പുട്ടെന്തെന്നു?

പ്രകാശം 5.

“സുന്ദരിമാർമണി” എന്നപോലെ.

മായാമനോഹര ദേവ മരി-

മായങ്ങളുള്ള മുകുന്ദ!

ആയുരാരോഗ്യംതരേണം ഗുരു-

വായുരമരുന്ന കൃഷ്ണ!

1

ലോകങ്ങൾക്കൊക്കെയുനിത്യേ ഗതി-

ശോകമൊഴിഞ്ഞു സുഖിപ്പാൻ

ആകയാലെപ്പെഴും കൃഷ്ണ! ചത്ത-

പോകിലും വന്നു തുണയ്ക്ക.

2

മായകൊണ്ടിട്ടമിരട്ടം പെരു-

തായൊരീസ്സംസാരം നീങ്ങാൻ,

ന്ത്യായമോടല്ലം തുണപ്പാൻ മന-

സ്സായെങ്കിൽ കാഴ്ചം ജയിച്ചു.

3

ഇന്നു നാം കാണുപദാത്മം നാളെ -

യ്ക്കൊന്നുമേയില്ലാതെയൊക്കും.

എന്നല്ല മറ്റൊന്നാൾ കാട്ടും കളി

നന്നെന്നെന്റെ മുകുന്ദ!

4

മോളികകേരിയിരിക്കും പിച്ച്-

പ്പാളയെടുത്തു നടക്കും

ആളുകളിങ്ങിനെ ചുറ്റും നിന്റെ

കേളികളെന്തു പറവൂ!

5

ധൃഷ്ടമായ്തമ്മിൽ ഫലിതം പാ-
 ണ്തിഷ്ടമായ്വാഴ്ന്ന ലോകം;
 പെട്ടെന്നു വീണു മരിയ്ക്കും കളി-
 മട്ടൊട്ടുകൊള്ളാം മുകുന്ദ!

6

ലോകങ്ങൾ നീതാൻ ചമയ്ക്കും നല്ല
 പാകത്തിലൊക്കയും കാക്കും;
 ആകവേ, പിന്നെ മുടിയ്ക്കും പേടി-
 യാകാത്തതാക്കീ പ്രഭാവം.

*

താമരപ്പൊക്കം പൂർണ്ണം നവ-
 കോമളമായോരു രൂപം
 കാണാനെന്നിയ്ക്കു നിദാനം തര-
 മാമോ മുകുന്ദ! മുരാരേ!

8

ശുദ്ധമാം ചിത്തിന്റെ സന്തേ! ലോക-
 വൃദ്ധിക്കുവാച്ചോരു വിന്തേ!
 നിത്യവുമാനന്ദമുന്തേ! കനി-
 വൊത്തു വിളങ്ങുക ചിന്തേ.

9

ഒന്നിനുമാളല്ല കൃഷ്ണ! മന-
 സ്സെനിലവിടെക്കിട്ടല്ലെന്നാൽ,
 എന്നും തുണയ്ക്കു നമിയ്ക്കാം മുച-
 കുന്ദനെപ്പോറിയ പോററി.

10

പുസ്തകം 6.

“അതുനേരം മനവന്മാർ” എന്നുപോലെ.

- ശിഷ്യനായ നാമമായണമുപാദിപ്രിയ! ദേവ!
കഷ്ടകാലമൊഴിച്ചെന്നെക്കടക്കിക്കേണം. 1
- ജനമേജയനെനുള്ള ജനനാഥപ്രിയ! കൃഷ്ണ!
ജനിമൃതിയൊഴിച്ചെന്നെജയിപ്പിക്കേണം. 2
- ബലത്താലെ ‘കുറുന്മ’കലത്തിവിട്ടുചോറേ!
അലമെന്നിൽ തുണയ്ക്കണമലിവിനാടെ. 3
- ഭൂസുരനാം ‘പുത്തൻ’ത്തിൻ ദാസനായ ദാമോദര!
വസുദേവ! മറക്കൊല്ല മനസ്സുപേണം. 4
- സത്തനായ ക്ഷേപന്റെ ഭൃത്യനായ ജഗന്നാഥ!
നിത്യമെന്നെത്തുണയ്ക്കണം നിഗമവിത്തേ! 5
- അജനായ കൃഷ്ണ! സർക്കുലജാമിളപ്രിയ! ദേവ!
ഭജിച്ചിട്ടമടിയനെ തൃജിച്ചിടൊല്ലേ. 6
- നന്ദഗോപക്കിടയനായ്നിന്നിരുന്ന മുകിൽവണ്ണ!
എന്നെയിട്ടു വലയ്ക്കൊല്ലേ ഭവനനാഥ! 7
- ക്ഷിതിപാലനജ്ജനന്റെ കുതിരക്കാരനാം കൃഷ്ണ!
ചിതമോടങ്ങനിക്കും സൽഗതി തരേണം. 8
- പുകഴാൻ ദേവകിക്കു മകനായിപ്പിറന്നോറേ!
അഗതിയാമടിയനെപ്പകുപ്പിക്കൊല്ലേ. 9
- സ്വാമി! വിലാപമംഗലത്തെ സ്വാമിയാരെത്തുണച്ചോറേ!
നാമിനെത്ര നമിച്ചാലും നന്ദിയില്ലെന്നോ? 10

- ദനുജനാം പ്രഹ്ലാദനെൻ മനസ്സിണങ്ങിയ തോഴ!
കനക്ഷയം വരുത്തല്ലെ കടാക്ഷിയ്ക്കേണം. 11
- ദിനംതോറും ഗോപനാമീജനമിട്ടുകൊട്ടയാട്ടം
മനുജവിഗ്രഹ! ദേവ! മറന്നിടൊല്ലെ. 12
- മൃതികാലത്തെത്തിഭീഷ്ടകുതിസുഖംചേർത്ത കൃഷ്ണ!
മതിതെളിഞ്ഞെന്നിഷം സൽഗതി തരേണം. 13
- കിളിമൊഴി പാഞ്ചാലിതൻ വിളിപ്പാത്തണഃവാണെ!
വളരെന്നാൾ വലയ്ക്കൊല്ലേ നളിനനാഭ! 14
- ഉരത്തുവന്നമ്മമുന്നമുരലിന്മേൽ തളച്ചോണെ!
ദുരിതംതീർത്തരം സുഖം തരണം നാഥ! 15
- നിരന്തരം ഭവാനെവന്നരത്നപഞ്ചായുമെന്നിൽ
തരംതെളിഞ്ഞെന്നെ കൃഷ്ണ! പരം തരാത്തു? 16
- വാതരോഗംമാറിയെന്നെജ്ജാതമോദമയയ്ക്കേണം
ശ്ചേതമാക്കാണല്ലം കൃപ ചെലവായെന്നാൽ. 17

വൃത്തം 7.

“കല്യാണി കളവാണി” എന്നുപോലെ

- പൊന്നിൻപൂമാതിനുള്ള പുണ്യമേ! തിരുമുടി-
തന്നിലെസ്സമംചൂടാൻ കൃപവേണം. 1
- ഇന്ദിരമണവാള! ധന്യമാം പാദപാംസു
എന്നുമെൻ നിടിലത്തിൽ ചേർത്തിടേണം. 2

നേത്രങ്ങൾമണ്ടും തവ ഗാത്രത്തെക്കണ്ടുകൊണ്ടു
മാത്രമിരിപ്പാൻ കൃപ ചെയ്തിടേണം. 8

മുക്കിനും തവഗന്ധമേല്ക്കുവാൻ വഴിയാക്കി-
ത്തിക്കേണം ഗുരുവായുരപ്പ! ശൗരേ! 4

നാവിൻനാമജപമായട്ടെ ജോലി കണ്ണും
കേവലം "കൃഷ്ണഗാഥ" കേട്ടിട്ടട്ടെ. 5

കയ്യകൾ തവപൂജ ചെയ്യട്ടെ, കണ്ണത്തിങ്കൽ
മെയ്യണിത്തിരുമാലയണിഞ്ഞിട്ടട്ടേ. 6

നീരിൽത്താൻമകൾപൂശും മറഞ്ഞച്ചന്ദനച്ചാൻ
ചേരട്ടെ നിത്യമെന്റെ മാറിടത്തിൽ. 7

വൃത്തിയോടെന്റെയഹോവൃത്തിയ്ക്കു നിഃവദിച്ച
സത്താകംപാൽപ്പായസമെത്തിടട്ടെ. 8

കാലത്തുമുതല്ലെന്റെ കാലുകുളമ്പലത്തിൽ
മാലാറാൻ പ്രദക്ഷിണംവെച്ചിടട്ടേ. 9

ചൊല്ലുവാൻകൂടിയും പാടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങൾ
ചൊല്ലിപ്പാഞ്ഞചയുന്ന മാനസത്തെ. 10

മല്ലനാക്കിടിത്തിയ്ക്കും മല്ലഃപരാചന! കൃഷ്ണ!
നല്ലമാറ്റത്തിൽകൂടിയാക്കുണ്ടുപോക. 11

കോളല്ലിപ്രപഞ്ചം, ഞാനാളല്ലേ ഭഗവാനെ!
നാളെയെന്നോക്കാതെന്നെപ്പാലിയ്ക്കേണം. 12

ചെപ്പിടിവിദ്യകൊണ്ടീമുപ്പാഭം പകിട്ടുന്ന
കോപ്പെനിൽ പയറാല്ലേ പത്മനാഭ! 13

വിന്നാലെപേടിപ്പിച്ചു തിന്നാനായ് കൃതാന്തന്റെ
സന്നാഹം വരുന്നേരം സാരസാക്ഷ!

14

വന്നാലു, മടുത്തിട്ടു നിന്നാലും; കൃപവാരി-
ത്തന്നാലും തല്ലുനീക്ക കൊള്ളിയൊല്ലെ.

15

ഒന്നിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടെന്നെയുംവൈകുണ്ഠത്തിൽ
ധന്യമായ്ക്കഴിക്കേണം വാസുദേവ!

16

കാൽത്തളിർതന്നിൽവന്നു കാത്തുകാത്തനുദിനം
പാത്തിടും ദാസനല്ലേ ഞാനും? കൃഷ്ണ!

17

മുന്തികൾ മുച്ചരിലും കീർത്തിമാനായ ദേവ!
ആത്തിരീ ഞടിയനെക്കത്തേടേണം.

18

—*—

വൃത്തം 8.

“കാടുംമുറക്കളെ” എന്നുപോലെ

കാലത്തുണന്നു ഞാൻ കാലും വദനവും

കാലേ കഴുകി നിവർന്നിടന്ന്,

കാലുഷ്യരീക്കുന്ന നാമജപിച്ചു തു-

ക്കാലിണയോത്തു വസിച്ചുകൊള്ളാം.

1

മുനമണിയ്ക്കുതാൻ മുണിക്കളിച്ചുടൻ

വന്നനിൻ ചാകച്ചാത്തേറുകൊള്ളാം

പൊന്നിൻപൂമാതിന്റെ പുണ്യത്തിടമ്പിന്നു-

ലന്നാടുമെണ്ണയും സേവിച്ചിടാം.

2

നിൻതിരുമുന്ദിലെഴുപത്തിൽക്കേറുന്ന
ചന്തമാകും മഷി കണ്ണെഴുതാം
സന്തതം നിമ്മാലും സോപാനത്തുള്ളതു-
മെന്തലമുടിയിൽ ചൂടിക്കൊള്ളാം.

3

ഭവ്യമരം നിൻമെയിലാടുന്ന നൽപഞ്ച-
ഗവ്യവും നിത്യവും സേവിച്ചീടാം.
ദിച്ഛനവകഞ്ഞയാടമ്പൊളോവിക-
ലച്ഛാജം ഞാൻ തലകാട്ടിക്കൊള്ളാം.

4

എല്ലാദിചസവും പുഷ്പയുടുകൂടും
ചൊല്ലേറും നിൻതിരുനാമം പാടി
മല്ലാരേ! ഇടയ്ക്കു കൊട്ടുന്നപോഷവും
സോല്ലാസംനിന്നു ഞാൻ കേട്ടുകൊള്ളാം.

5

അന്തരം ഭക്തിയാലാക്ഷമിളകുന്ന
ചന്തമേറും ദീപാരാധനയും.
സന്തോഷത്തോടെ ഞാൻ സന്തതം സേവിക്കാം
ചെന്താമരേക്ഷണ! പത്മനാഭ!

6

മേളം, ചെലവ, ചെണ്ട, യിലത്താളം,
വൃന്ദാവനം, പാണ്ടിവാദ്യം
ഇന്ദ്രിയം, വാദ്യങ്ങളുത്തമം പോഷിയ്ക്കും
നിത്യശ്ലീവേലിയും സേവിച്ചീടാം.

7

വിന്നെപ്രദക്ഷിണംവെച്ചീടാം നിത്യംഞാൻ
ധന്യനാമം നാമം ജപിച്ചുകൊണ്ടു്.

എന്നും നിവേദ്യത്തെ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടം-
മിനിരതന്നുടെ ജീവനാഥ!

8

ഇത്തരം നിത്യവും പ്രത്യേകംസേവിക്കും
ഭൂതരിൽകാരുണ്യം കണ്ടുനാഭ!
ഇത്തിരിയെങ്കിലും ചിത്തത്തിലില്ലെങ്കിൽ
സത്യമീക്കാര്യം കടുപ്പംതന്നെ.

9

അങ്ങിനെവന്നിടാൻ കാരണംനോക്കിയാ-
ലെങ്ങിനെ കാണുന്നു? ഭക്തദാസ!
തിങ്ങിനസ്സന്തർപം തീർത്തുമാരക്ഷിക്കൂ-

കണ്ടെന്നിത്തുലംബമാചന്ദ്രാക്ഷം.

10

— * —

വൃത്തം 9.

കുന്തതി.

അട്ട,തേൾ,തോട്ട,തൊട്ടാരട്ടി,നകും,വ്യാഘ്രം
തൊട്ടജനമൊക്കെത്തീർന്നീമട്ടിലായിത്താനും.

1

മത്സ്യനായിപ്പിറന്നിടാനെത്രപുണ്യംവേണം!
വൃത്തമാക്കീടൊലാജനും, ചത്തിടുന്നതെന്നോ?

2

ചിത്തമേനി 'ഗുരുവായൂ' കെത്തിടേണംവേഗം;
തത്രവാഴുന്നുണ്ടുസാക്ഷാൽ ചിത്തിനുള്ളതപം.

3

വിശ്വമുത്തി,ചിദാനന്ദൻ,വിശ്വസിപ്പാൻയോഗ്യൻ
വശ്യനായാലേതവർമ്മാശ്വസിതുംമല്ലോ.

4

ദാഹമുണ്ടോ,വിശപ്പുണ്ടോ,മോഹമുണ്ടോപാർത്താൽ
ദേഹമുണ്ടോ,ദേഹിയുണ്ടോ,സ്നേഹമുണ്ടോപിന്നെ?

5

- ഭായ്യയെന്നും, മകളെന്നും, വീരനെന്നും മറ്റും
പാരമോത്തുകുത്തിടുന്നാൽ കായ്മമൊക്കെത്തറുക്കും. 6
- ആരിവനാ, ഭട, യേതുപാരിൽനിന്നുവന്നു,
കായ്മമെന്താണെങ്ങുപോകുമ്മാരിഞ്ഞുസൂക്ഷ്മം. 7
- നീരിലെപ്പോളപോലെനിസ്സാരമായദേഹം
കായ്മമെന്നുകരുതാത്തോൻ വിരധീരൻതന്നെ. 8
- വീടുവിട്ടു 'കൊല്ലം', 'കോഴിക്കോട്', 'പാലക്കാട്',
നാടുതോറും നടന്നേറെപ്പാടുപെട്ടുനമ്മൾ. 9
- ഭായ്യയെന്നും, ധനമെന്നും, പാരിതെന്നും മറ്റും
പാരമോത്തു ചുറ്റും പോലെ, സാരമോത്താൽ ജീവൻ. 10
- കുമ്മമെന്നും, കുലമെന്നും, തൻ മനസ്സിലോത്ത
ബ്രഹ്മമായവീട്ടിൽനിന്നു സമ്മതിച്ചുപോന്നു, 11
- പട്ടി, പൂച്ച, മത്സ്യനും, നക്ഷ്ട്രി, കട്ടുറമ്പു
തൊട്ടുദേഹം പൂക്കുവിട്ടുപെട്ടുഴന്നു ചുറ്റും. 12
- കണ്ടറിഞ്ഞതത്വമോത്തും കൊണ്ടിടുന്നാൽ പിന്നെ,
ഇണ്ടലുണ്ടോ? സത്യം കയ്യുകണ്ടവിദ്യയല്ലോ. 13
- മായകൊണ്ടീ പ്പരമായതായതത്വമുള്ളിൽ
ആയിടുന്നില്ലയോ! ഗുരുവായൂരപ്പ! തോറും. 14
- എന്നിലുള്ള മായാബന്ധം നന്നുനന്നോ! വേഗം
കെന്നാഴിച്ചുവെച്ചിടാത്താൽ നന്നെ ചുറ്റിപ്പോകും. 15
- ചിത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞിങ്ങെത്തിയന്നേതൊട്ടു
സത്യമിത്തൻ ചെങ്കുത്തായ കൃത്യമെല്ലാമിപ്പോൾ. 16

തുത്തെടുത്തു ചിദാനന്ദമുത്തിയായനികൽ
ചേർത്തിട്ടെന്നേനടിയത്തെക്കൊത്തുകൊരുകനിത്യം. 17

8

വൃത്തം 10.

കമ്മി.

കെല്ലൊടിപ്പാട്ടുകുറുപ്പുവലിഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടെല്ലൊഴെന്നാകിലും പാടുന്നോക്കു
അല്ലൊഴെന്നാപജാലങ്ങൾനിന്നിപ്പോം,
ചിപ്പുമാനൊത്തുസുഖിയ്ക്കുവാനും. 1

അപ്പിള്ളമുടിപ്പിപ്പാട്ടുകുറുപ്പാടിക്കൊ-
കൊട്ടിക്കുളിയുന്നകൂട്ടക്കാക്കും
കുട്ടികളുണ്ടാവും, വീട്ടിലുനല്ലൊരു
പുഷ്പിയായുന്നീടും, കേളിപൊങ്ങും. 2

ഉന്നതവംശത്തിൽ ജാതരായ് പുജ്യരായ്
തന്നെത്താൻ പോന്നുള്ള യോഗ്യന്മാരിൽ
ധന്യനായുള്ളവൻ ഭർത്താവായുന്നീടും,
മെന്നല്ലതിന്മേലാമായിത്തീരും. 3

വാതം, ഭഗവതം, കഷ്ടം, പനി, നേത്ര-
ജാതകം തൊട്ടുള്ള ദീനമൊന്നും,
ചേതസ്സിലോത്താലുമുണ്ടാകയില്ലാക്കും;
ഭേദമുണ്ടെങ്കിലുപോരാത്തതെന്നെ. 4

ജാതാസംധനമംസത്തിലെത്തിക-

വാതിരനാളിലിപ്പാട്ടുപാടി
പ്രീതിയോടൊത്തുകുളിഞ്ഞുകിടക്കാവൂണ്ണൻ
മോദിച്ചനൽകീടുംഭർത്തൃസൗഖ്യം.

5

അഷ്ടമത്തിൽചൊവ്വയുള്ളനതാംഗിമാ-

രൊട്ടൊഴിയാതെയിപ്പാട്ടുപാടി
വട്ടത്തിൽനിന്നുകുളിഞ്ഞുകിടക്കാത്തതെ-
ത്തിഷ്ഠുമായോദിക്കാമേരുകാലം.

6

ഇത്തരംചൊല്ലിഗുരുവായുരപ്പനെ-

ച്ചിത്തത്തിലോത്തുപാനം തത്ത;
ഉത്തമംപാട്ടിതുപാടിയാപ്പെണ്ണങ്ങൾ
പത്തനംതോറുംസുഖിച്ചുവാണാർ.

7

മുഖ്യം മൂന്നലകിങ്കൽവെച്ചുപവനം-

ഗാരം കലിലപംസനം
പ്രഖ്യംവാതഭഗദരാദിഗദസ-
ന്താപോപശാന്തിപ്രദം
സൗഖ്യംസജ്ജനസേവ്യമാത്തിയുതകം
സംസാരബന്ധത്തിൽവൈ-
മുഖ്യംചേപ്പുതിനത്തമംസ്ഥലമിതം-
നന്ദാസ്ഥിം സർവ്വം.

—*—

പിഷാരിയയലമ്മ.

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

വരണീമാതേ! തുണയ്ക്കേണം കാണീനേരമിനിക്കിപ്പോൾ
തോണിപ്പാട്ടൊന്നുണ്ടാക്കാതെ തൊയിരമില്ല.
താണിരനിഃസ്സന്ധിതന്മാരാണിതിന്നലട്ടുന്നതും
ത്രാണിയില്ലെന്നൊഴിഞ്ഞാലും തക്കമേതക്കും.

1

ഗണനാഥനെന്റെവില്ലഗണമെല്ലാമൊഴിച്ചെന്നും
തുണയ്ക്കേണമല്ലെന്നാകിൽ തുലഞ്ഞുപോകും.
മനശ്ശുദ്ധിയുള്ളൊരച്ഛൻ മനസ്സവെച്ചെങ്കലപ്പം
കനിയുകിലപ്പോൾനല്ലകവിതതോന്നും.

2

നറുപാലുംതേരും തോറു ചൊറുതികെട്ടോടുംമട്ടിൽ
കാവറ കവിതകൾ കുറിക്കുമച്ഛൻ.
പരിശോധിച്ചിപ്പോഴെന്റെ പരിശ്രമം ഫലിച്ചിടം-
നരികിൽവന്നിരിക്കേണമലിവിനോടെ.

3

വമ്പന്മാരും കൊടുങ്ങല്ലൂർ തമ്പുരാക്കന്മാരിൽവെച്ചു
മുമ്പൻ കുഞ്ഞിരാമവർമ്മൻതമ്പുരാനേയും
കുന്വിടന്നു നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂതിരി ശിഷ്യൻ
കമ്പമന്ത്രേ തുണയ്ക്കേണം കവിത ചൊൽവാൻ.

4

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ;മാക്കുഞ്ചൻനമ്പിയാരും; കവി-
ത്തുഞ്ചൻവെണ്ണണിയും, മഹൻനമ്പൂരിപ്പാടും;

നെഞ്ചകത്തിരുന്നുകൊണ്ടീ വഞ്ചിപ്പാട്ടൊന്നെഴുതുമ്പോൾ
തഞ്ചംനോക്കിത്തുണയ്ക്കുത്താൽ തകരാറുവു. 5

അരിവുള്ളോർ നിന്നെപ്പുണ്യപരിപാകമെന്നതന്നെ
അരിയും “പിഷാരിയയ്ക്കു” ലഭ്യം തായേ!
പുരികമൊന്നിളക്കിയാൽ തിരുവടിയുടെ ചിത്ര-
ചരിതത്തെക്കവിതയിൽ ചമച്ചുനോക്കും. 6

സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയമേവം ദൃഷ്ടിപാതംമാത്രത്താലെ
പുഷ്ടിയായി നടത്തുന്ന പുരാണവേദ്യേ!
തുഷ്ടിയോടിന്നാരുമെന്റെ കഷ്ടിപിഷ്ടിതൃതി രസ-
പുഷ്ടിയുള്ളതെന്നുനിത്യം പുകഴിടേണം. 7

മറന്നാലാസ്തകത്തോരു മറയോന്നും തവ കഥ
പറഞ്ഞൊക്കെബുദ്ധിഗിയായി ഫലിപ്പിക്കുവാൻ
കുറയൊക്കെക്കഴങ്ങീടും തെറിയാണീമോഹം കയ്യോ
വിറയ്ക്കുന്ന കുറിയ്ക്കുമ്പോൾ വിഷമമമ്മേ! 8

മഹിയിലീമഹാലോകം മഹിമയാൽ പാടിക്കേട്ട-
മഹിഷമദ്ദനം കഥ മഹേന്ദ്രവന്ദ്യേ!
അഹിതങ്ങളൊഴിഞ്ഞിടാനഹമൊന്നു പാടിട്ടെ
മഹിഷമദ്ദിനിയമ്മേ! മനസ്സവെക്കൂ. 9

ഭോഷനായത്താനിതിന്നു വേഷംകെട്ടി ഞെളിയുമ്പോൾ
ശേഷശായി ഭഗവാനും ശേഷമുള്ളോരും
തോഷമോടേ തുണച്ചുകിലീഷലില്ലാ കൃതി നല്ല-
ഭോഷയായിവരും മമ ഭാവി നന്നാവും. 10

പണ്ടുപണ്ടുവേദകൾക്കുണ്ടെങ്കോനും; മസൂരക്കു
തണ്ടുകൂടും മഹിഷനും; തണലായ്നില്പേ.
ശബ്ദകൂടിവന്നയുദ്ധമുണ്ടായിന്ററാണ്ടുകാലം
കണ്ടവക്കെന്നല്ലന്നാക്കും കഷ്ടതോന്നിടും. 11

വിണ്ടലത്തിൽ മല്ലടിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിട്ടൊട്ടുവില-
ങ്ങെങ്കോനും കൂറുകാരമന്ന തോററവി.
ഇണ്ടലോടെ മഹിഷനെക്കണ്ടുണത്തിബ് യപ്പെട്ടു
മണ്ടലായിമഹേന്ദ്രനും മറ്റു വാനോരും. 12

വിണ്ണിൽനാഥൻവിണ്ണുവിനുള്ളുണ്ണനാണും; റണിവോനും
കണ്ണിലുണ്ണി; വിരിഞ്ചനും കണ്ണണിതന്നെ.
ഭണ്ഡംപാറി കഷ്ടമേ; മുക്കണ്ണനുംവിധാതാവിനും
കണ്ണനും തടുത്തുകൂടാ കമ്മവെടവം. 13

കൊണ്ടൽവണ്ണൻദേവൻകാളകണ്ണനിവരെന്താകാതും
കൊണ്ടടുത്തു വെടിചൊല്ലിക്കൊണ്ടുനില്പുന്പോൾ
അണ്ടർകോനുംദേവനാരുമിണ്ടലെല്ലാം വിരിഞ്ചനെ
കണ്ടറിയിച്ചൊരുമിച്ചു കടന്നുചെന്നു. 14

കണ്ടനേരംകുശലോകതികൊണ്ടുതന്നെ വിരിഞ്ചനെ;
യണ്ടർകോനെസ്തിതംകൊണ്ടു; മമരന്മാരെ
കണ്ടനാട്ടുംകൊണ്ടും; മോദമാണ്ടുകൊണ്ടെന്ന തിരേറ്റു-
കൊണ്ടടുത്തുചെന്നുസാക്ഷാൽകൊണ്ടൽനേവുണ്ണൻ. 15

അന്നടുത്തുകൈവിടിച്ചു മൂന്നുപേരുമിരുന്നാറെ
വന്നുകാതും വിവരിപ്പാൻ വിരിഞ്ചദേവൻ
ഒന്നനക്കിക്കൊണ്ടാൻശിരസ്സിനനല്ലോൾ സങ്കടങ്ങൾ
വന്നതെല്ലാം വിസ്മരിപ്പാൻ വണങ്ങിനിന്നു. 16

കണ്ണനും; തൃക്കണ്ണിനമുക്കണ്ണനമൊന്നിളകിനാർ
 'പിണ്ണവനാക്കെന്താണിപ്പോൾ വിശേഷ' മെന്നായ്
 കണ്ണച്ചു കരംകൂപ്പി ദണ്ഡനമസ്സാരംചെയ്തി-
 വണ്ണമിന്ദ്രനണത്തിച്ചു വലച്ചിലെല്ലാം. 17

അടിമലരവലംബിച്ചടിയങ്ങളമരുമ്പോൾ
 മടിവിട്ടു പടവെട്ടാൻ മഹിഷൻ വന്നു.
 ചൊടിയോടെതമ്മിലടികൂടിനിന്നു നരകൊല്ല-
 മടികൊണ്ടുനാണംകെട്ടുന്നപിടുനോടി. 18

പടക്കുളത്തിലെ ഘോഷം വിടകൊള്ളാൻവയ്യ യുദ്ധം.
 നടന്നതിൽവെച്ചു നാകം നശിച്ചുപോയി.
 ഇടനൊത്തുതളരുന്നു കടകൂടെ വിയർന്നു
 വിടയ്ക്കുന്നു ചിത്തം വിശ്വപിതാക്കുന്നുരെ! 19

ധൃഷ്ടനായിട്ടവനിന്ദുപ്പട്ടമാൻ സുധർമ്മയിൽ
 പുഷ്പമോദംവാണു മേനി പുലമ്പിടുന്നു.
 ശിഷ്യമെല്ലാമവനിട്ട ചട്ടവട്ടം കേട്ടു ഞെട്ടും
 കഷ്ടമയ്യോ! വേറൊന്നും കഷ്ടംവെച്ചിട്ടും. 20

വന്ധിയന്നെഴുന്ന സുരശംഭിമാരസുരന്റെ
 പിമ്പിൽനിന്നുവിട്ടുവേല പേത്തും ചെയ്യേണം.
 മുമ്പിൽനിന്നു ഭൂതരീ നിലിമ്പന്നും മഹിഷനെ
 കമ്പിടേണം പുകഴേണം കഴക്കത്തെന്നു. 21

അഷ്ടദിക്പാലകനാരും തട്ടുകൊണ്ടു തരകെട്ടു
 നഷ്ടശക്തിപദമെല്ലാം ദിതിജൻകേറി.

വിഷുപത്തെബ് ഭരിക്കുന്നു നിഷ്കന്നാമവൻതന്നേ
ശിഷ്യമുള്ളോരൊക്കേ ദൈവശിക്ഷയിൽ പെട്ടു.

22

അക്രമിയാപ്പപ്പാവാൻ തൃക്കഴലൂർ നമിക്കാഞ്ഞാൽ
ചേരശ്ശാസംവലിപ്പിക്കും ചക്കിലിട്ടാട്ടും
വക്രബുദ്ധിയവനുള്ള വിക്രമത്തെ വിലക്കീടാൻ
ചക്രവാണിമുതുന്നാലും ചതിക്കും ദയ്യൻ.

23

സുരയുവതികളെണ്ണ പൂരട്ടണം കുളിപ്പിക്കാൻ
തരുന്നോക്കിക്കാഞ്ഞവെള്ളം തയ്യാറാക്കേണം
കരംകൊണ്ടുതന്നെ താളിയുരച്ചരിച്ചൊഴുക്കേണം
വരദന്മാർ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾ വലഞ്ഞുവല്ലോ.

24

മഹിഷനാമവനുടെ മഹിഷിക്ഷമിപ്രകാരം
മഹിതങ്ങൾവരാതോരാമടുത്തുകൂടി.
സഹിക്കുന്നുസങ്കടങ്ങൾ ദഹിക്കുന്നു മനം മേലിൽ
വിഹിതമായുള്ളമാറ്റം വിധിച്ചിടേണം.

25

ക്ഷിതിതോരുമിതുകാലം ജാതിഭേദമാണുപെണ്ണും
മതി; യെല്ലാമൊന്നുപോലെ മതവുമട്ടും;
ക്ഷിതിസുരന്മാരും ശുദ്ധംവതിതരംസമ;മേവം
ദിതിജന്മാർ നടന്നോത്തും ദിവസംതോറും.

26

വിധവകൾക്കെല്ലാം വേളി വിധിച്ചുടൻ നടത്തിക്ക-
മധഃകൃതക്കാഭിജാത്രമവൻനൽകീടും.
സുധമ്മങ്ങൾ നശിപ്പിക്കും വധിപ്പിക്കും പശുക്കളെ
ബുധനാണെപ്പിടിച്ചിട്ടു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും.

27

ക്ഷിതിതോരും പദവികൾ ദിതിജ്ജാമന്ത്രനാമെ
 ചതിയോതിക്കുളിയൊക്കിച്ചവിട്ടിത്താഴ്ത്തും
 അതിക്രമമരുതെന്നായ്പ്രതിപാദിച്ചന്നാൽജ്ഞലാം
 ഗതിയവനയ്യാ! കാലഗതികണ്ടിപ്പെ? 28

കഷ്ടമോത്താലഗ്നിമൂന്നും കെട്ടുപോയി; തപമെങ്ങും
 നയ്യു;മയ്യോ വിളവില്ല; നയ്യുദാരിദ്ര്യം;
 കഷ്ടകാലമിതുപോലെ കേട്ടുകേളിയില്ലാലോകം
 ദൃഷ്ടനിട്ടമറിക്കുന്നു ദിതിതന്തന്നെ 29

കടുപ്പമറിവുപ്രഭുക്കൾ മടവാറെക്കൊണ്ടു തന്റെ-
 യുടുപ്പുടതിരുമ്പിക്കുമുപദ്രവിക്കും
 കടംവീത്തഗജംപോലെ കിടന്നവൻമരിക്കുന്നു
 കേടവിട'യാക്കി ലോകം കാരണാത്മാവെ! 30

കെട്ടിയിട്ടാവിപ്രനാദംരപ്പട്ടിമംസംഭജിപ്പിക്കും
 മട്ടിയെന്നാൽ തല്ലിത്തല്ലി മണ്ടപൊട്ടിക്കും
 തട്ടിക്കേറു;മന്തിയുത്താൽ വെട്ടുമപ്പോൾ കയ്യുണ്ടും
 കേട്ടിച്ചോറെ'ന്നാക്കി സർവ്വം കഴങ്ങി ഞങ്ങൾ. 31

നിങ്ങൾമൂന്നുപേരുംകൂടി ഞങ്ങളെക്കാത്തരുളേണ
 മിങ്ങിനെയൊന്നവസ്ഥകളിത്രയുംമാത്രം
 സംഗതികളോത്തുമേലിലെങ്ങിനെയെങ്കിലും ചെയ്തു
 മംഗലകർത്താക്കന്മാരെ! മനസ്സുട്ടി. 32

ഇടവിടാതുണ്ടാംബാഷ്പം തുടച്ചുരമിടത്തൊണ്ടു
 വിടിച്ചുംകൊണ്ടിന്റൻ ഞായം വിടിച്ചുറയ്ക്കും.
 “മുടിഞ്ഞല്ലൊസർവ്വ”മെന്നോത്തടിമുതൽ വിംകേറി
 മുടിയോളം; ചുവന്നല്ലൊ മുഖം മൂന്നാൾക്കും. 33

“മുടിഞ്ഞുപോയ്തിരിച്ചിപ്പടി” തോന്നും കോപവഹനി
 കൊടിയായി വിളങ്ങും ഭൂകുടി വളഞ്ഞു.
 നിടിലത്തിൽ വിയപ്പപ്പും പൊടിഞ്ഞൊപ്പം നെടുവീപ്പി-
 ടുടിയുന്നിക്കൈതിരുമ്മിയരിശംകൊണ്ടുൾ. 34

തട്ടിക്കേറുമസൂരക്കു പട്ടടയാം തിരുമിഴി-
 യിട്ടിളക്കിയവരപ്പോളിടിത്തിപോലെ.
 പൊട്ടിവിണ് തേജസ്സൊപ്പം ഞെട്ടിപ്പോയി സുരനാദ-
 മൊട്ടിടകൊണ്ടൊക്കെക്കൂടിട്ടൊന്നുതന്നായി. 35

കുന്ദപോലെ വിളങ്ങുന്ന പൊന്നുതോലും ദിവ്യതേജ-
 സ്സൊന്നുപൊങ്ങിയലകത്തിലൊളിപരത്തി
 ഭദ്രന്നാനിനുകണ്ടുവാനോരൊന്നൊഴിഞ്ഞു മാറിയേവം
 മിന്നമാഭനോക്കിക്കൊണ്ടു മിഴിച്ചുനിന്നു. 36

ഇപ്രകാരം വിളങ്ങുന്ന മിത്പ്രഭമാം പ്രഭാപുഞ്ജ-
 മപ്രമേയ;മെല്ലാവരുമടക്കുന്നില്ലേ.
 ക്ഷിപ്രംചേന്നു ദിവ്യയാത്രോരുപ്തലാക്കിയാടി, കണ്ടാ-
 ലിപ്രവഞ്ചഭരിയ്ക്കുന്നൊരിശപരിതന്നെ. 37

പുരഹരതേജസ്സാലെ തിരുമുഖം;കാലകാന്തി-
 പ്പരപ്പാലെ തിരുമുടി പരം വിളങ്ങി.
 നിർന്തരമെരിഞ്ഞൊളിപ്പൊരിചിന്നമഗ്നിതേജ-
 സ്സിരവിനമിഴിമുൻമീണങ്ങിമിന്നി. 38

പല്ലകുട്ടിപ്രജാപതിക്കുള്ളതജ്ജ്വലകുതികൊണ്ടു-
 ന്നല്ലസിദ്ധ മുഖാബ്ജത്തിലുദിതശോഭം.

വില്ലുലഞ്ഞു തലത്തല്ലം ചിപ്പികൾക്കും മുഴസ്സുവെട്ടു
യ്ക്കുലാക്കും പ്രഭാവുജമഴകിണക്കി. 39

യ്ക്കുററിണങ്ങും മൂക്കാശ്ശിദനേറുമാളും തേജസ്സത്രെ
കുററിനുള്ളകരുത്തല്ലോ കാതുകൾ രണ്ടും

തോറിരിക്കുമിന്ദ്രനഴലാറുംകൈകളുട്ടും ലോകം
പോറിപ്പോരും വിഷ്ണുശക്തിവെത്തിത്തത്രെ. 40

തിരക്കുംപോർമുലകളാത്തിരുമാറിൽപരം സുധം-
കരനടെശക്തിതിങ്ങിക്കളിച്ചിടുന്നു.

വിരലെല്ലാംവസുക്കളിൽ തിരളുന്ന ടിപ്പുശക്തി-
പരമായിട്ടൊരുപോലെ പരം വിളങ്ങി. 41

പുത്തിയുള്ളമദ്ധ്യമഗ്നികത്തിടുന്നശക്തി; ഭൂമി-
ക്കൊത്തിണങ്ങും ശക്തി കടിക്കൊളിവളത്തി.

കത്തമരുമുരുണ്ടുത്തരമാം ജംബുക്കുളം
വിത്തപന്റെതേജസ്സാലെ; വിളങ്ങിടുന്നു. 42

തിരുവടിരണ്ടുംമറയുരുവിടും വിവിഞ്ചന്റെ
പുരുതേജസ്സാനംകൊണ്ടു പുകഴ്ന്നിടുന്നു.

തിരുവടിയുടെ കാലിൻവിരലുകൾ സൂര്യശക്തി-
വിരതായി വിളങ്ങുന്നു വിശേഷംതന്നെ. 43

ഇത്തരത്തിൽ ദേവതേജസ്സുത്തമന്നിട്ടിണങ്ങിടും
തത്തദംഗഭംഗിതിങ്ങും തമ്പുരാട്ടിയെ.

പത്തഞ്ഞുറിൽപരം ദേവസ്തമനാർ നമസ്ക്കരി-
ച്ചുത്തലാറിത്തരേണമെന്നപേക്ഷിച്ചെങ്കിൽ. 44

ചിപ്പരമാംപരബ്രഹ്മമിപ്പടിക്കുവിളങ്ങുന്നോ -
 തല്ലലാക്കീവടിവായിട്ടുദിച്ചനില്ലേ;
 തല്ലദത്തിൽ ചിലകാഴ്ചവെപ്പതിന്നാത്രിമുത്തിക-
 ഊപ്പമന്നാസ്സരന്മാരമൊക്കുമായി. 45

ശക്തിയുക്തൻ ശിവൻ ശുഭം; ചക്രവാണി സദാശനം;
 ശക്തിയഗ്നി; പാശിയൊരു ശസ്ത്രമാം ശംഖം;
 ശക്തികൂടം വായുവഞ്ചൊടുകുമില്ലാത്തുണി; ചാപം;
 ഭക്തിയോടെ രണ്ടുമപ്പോൾ ഭംഗിയായ് നൽകി 46

വിണ്ണവനാവരും; കാലദണ്ഡമന്നായമൻ? നീളം
 വണ്ണമുള്ള നല്ലവാശം വരണദേവൻ;
 സ്വണ്ണമാലും പ്രജാപതി; പുണ്യരീകാസനൻ കിണ്ടി;
 തിണ്ണമേകി കാലൻ കടുത്തിലയും വാളും; 47

കടകങ്ങൾ; കണ്ഡലങ്ങൾ; കടിസൂത്രം; കസവിട്ട
 പൂടവകൾ; മൃന്ദാരത്തം; ഹാറ്റം, കേയുരം;
 ഇടയ്ക്കിടെപ്പലരത്തപ്പൊടിവെച്ചുപതക്കം; ക-
 ണ്ണിടറിപ്പോം ചിലമ്പുക; ഉിവയും മറും. 48

തെരുതെരുദേവശിപ്പിവരനേകി; യടുരാടാൻ
 കരുത്തുള്ളവരശുവും കലാശം നൽകി;
 തിരുവിരലുകൾക്കിടാൻ പെരുത്തുമോതിരം; രത്ന-
 മൊരുപടിയുദധി കൊണ്ടൊരുങ്ങിവന്നു. 49

ഹരിഹരിഹാരതേജസ്സുറിയുന്ന ഭഗവതി-
 ഹൈമിമ്പവും കൂടിച്ചേർത്താനുദധിതന്നെ

പരിമളമോടെവാടാതിരിക്കുന്ന മലർമദ്ധ്യം
മരിക്കിൽവന്നണിയിച്ചിട്ടുകിണക്കി 50

കുടിലാഗ്രഭംഷ്ടകളും; സട്കളും; ത്രാക്ഷസ്ഥാൾ
തടിത്തൊത്തമിഴികളും; തടിച്ച മെയ്യും;
വടിവേവംപെട്ടം സിംഹത്തടിയനേത്തുമിന്നാദി-
യടിമവെച്ചവിടെവന്നടിവണങ്ങി. 51

ധനപതി നല്ലതായ പാനപാത്രം സുരപുണ്ണം
മനസ്സാലെ കാഴ്ചവെച്ച മടംപളത്തി.
ദിനകരസ്വാമിമോമസ്ഥാനത്തോറും കിരണങ്ങ-
ളനന്തരംചേത്തുതേജസ്സധികമാക്കി. 52

സുരപുരത്തിലെരത്നനിര; പണ്ടും; പാത്രംപല-
തത്തിലുംവിധത്തിലും തിടന്തരത്തിൽ.
കരംകൊണ്ടും പാകൊണ്ടും സുരന്മാരന്നഭികമായ്
നിറത്തിയായുധങ്ങളും നിരസ്തമപ്പോൾ. 53

തിരുമുമ്പിൽകാഴ്ചവെച്ചതിരുവാഭരണം ചാത്തി
കരുത്തുള്ളായുധങ്ങളും കരത്തിലേന്തി.
കരുങ്ങിവന്നടൻ സിംഹവരനുടെഗളം കേറി
പരുങ്ങിടാതെഴും ദേവി പരം വിളങ്ങി. 54

ചൊടിയോടെഭംഷ്ടാകുട്ടിക്കുടിച്ചുകിടിയെട്ടും-
പടിക്കുവളലറികണ്ണയാറി ചാറും.
അടികുപ്പിദ്രവന്മാരോടീടവാങ്ങിജഗത്തുക-
ളുടിയോടെമറിയും ഞാണെഴുതിമുഴക്കി. 55

അലറുന്നനിനദം ഞാണൊലിത്തിരക്കിവകളാൽ

കുലഗിരികളും പാദം കലുങ്ങിപ്പോയി.

ജലധികളേഴുമൊപ്പം കലങ്ങിപ്പോയ് ചരാചരം

നിലതൊറി സമുദ്രം ചുറ്റി നിലത്തുവീണു.

56

ഹരിഗളഭവിപ്പാഴും പരബ്രഹ്മപയ്യായത്തെ

ഹരിഹരവിധിമാരും ഹരിഹരനും

ഹരിഹരി! മുനിമാരും പരം വാഴ്ത്തി സ്സങ്കടങ്ങൾ

ഹരിച്ചാലും? മൂന്നുനേരത്തിൽ ഹസ്തങ്ങൾ കൂപ്പി.

57

നിരന്തരം ദിഗന്തത്തിലിറങ്ങിപ്പോഷം കേട്ടി-

ട്ടരക്കരൊത്തർക്കുവെട്ടാർക്കടിയിൽ.

കുറുംപൊക്കിമഹിഷൻമുരം "ത്തിരിതന്തിതെന്തെ"ന്നാ-

യുരച്ചിട്ടൊന്നലറിക്കൊണ്ടുശിരിമുക്കി

58

അടമാടാൻ പരിഭ്രമിച്ചിടം വലം ഭൂനാക്കാരുള്ള-

മടയരമസ്തരവും മഹിഷൻതാനും.

ഉട്ടുന്നന്നാഘോഷം കേൾക്കുന്നിടം നോക്കിപ്പറപ്പെട്ടാൻ

"പടയെങ്കിൽ പട" യെന്നും പറഞ്ഞു വാഞ്ഞാൻ.

59

കോടികോടി പ്രഭാകരധാടിയുള്ളാ ദേവിരൂപ-

മോടി ചെല്ലുമവർകണ്ടെന്നാഴിഞ്ഞുമാറി.

പേടിച്ചാഞ്ഞി; ഭൂകമ്പത്തെക്കൂടിയോത്തന്നവർസിംഹം

ചാടിടുന്ന ചാട്ടംകണ്ടു ചലിച്ചുപോയി.

60

പരസ്തമമതികനലെരിയുന്നെക്കണ്ണു കൂട്ടി-

ക്കരംതെക്കിക്കൊണ്ടുകണ്ടു കലികയറി.

അരമീറപുണ്ടും മൂലമിറക്കിയൊന്നലറിനാൻ

പുരമ്പടയ്ക്കൊരുങ്ങിനാൻ പറയടിച്ചാൻ.

61

ദക്ഷനായ മഹിഷന്റെ “ചിക്ഷരണം” സേനാജിവിൽ
 ലക്ഷത്തോളം ചതുരംഗം ലഹരിയുള്ളോർ പട്ടമലകൾ
 അക്ഷണം ചേർത്തിണക്കിക്കൊണ്ടു കൂടമായ് ജഗത്തിനെ
 രക്ഷയായ ജനനിയായ് ഭരണത്തിന്റെ തിരിവ് വരുത്തി
 ശരവം ചെല്ലു ചെല്ലു ശരണഭേദം കീഴിൽ തുറന്നു മിട
 ശരണ്യയാം ദേവിക്കെല്ലാം ശല്യേല്ലാം ശത്രുക്കൾ
 നിരന്നെത്തുമസ്രജാലം കർകരങ്ങളെ തട്ടിനിക്ഷിപ്ത
 പുരദൈവം പ്രകാശിച്ചു വടക്കു കിഴക്കിൽ വടക്കു കിഴക്കിൽ
 അറുപതിനായിരത്തിൽ കറയർത്തു മരിക്കളെ പെട്ടെന്ന്
 നിറുത്തിയാ ചതുരംഗനിരയുമായി പട്ടമലകൾ പട്ടമല
 കരുത്തേറ “മുദഗ്രന്ഥ” പൂരവാതി “യസി ലോമ”
 വിരുപേരുമടരാടാനിറങ്ങിവന്നാർ.

84

അസി ലോമാവെതുത്തോറിട്ട സിയോത്തി ജഗലാതി
 ഭൂസിതമാം വണ്ണം വെട്ടി ഭയപ്പെടുത്തി
 അസിതട്ടിക്കരം കൊട്ടി ഹസിപ്പതേയുള്ള ദേവി
 പ്രസിദ്ധനാം മഹിഷന്റെ പ്രകൃതമാറി.

85

ചതുരംഗപ്പടകൂട്ടിച്ചതിയനാം “ബാഷ്പമന”
 മിതുകണ്ടിട്ടരാടാനിറച്ചുകേറി.
 അതുനേരം ഭഗവതി “യിതുകൊള്ളാം കൊള്ളാം” മെന്റ
 ജ്ഞാനമയായ് തലയാട്ടി പുളകുപൂർണ്ണരേഖ
 ദിതിജനാം മഹിഷന്റെ ഹിതമായിട്ടേവം നല്ല
 മതിമാന്മാർ സചിചന്മാർ മതിച്ചുകേറി.
 അതികുമടരാടി ക്ഷിതിയിട്ടുകലക്കിനാ
 രതിരസംതന്നെ ദേവിസ്തലിലൊട്ടാം.

87

പൊരിയുന്ന ധാരങ്ങളും കരികളും കടലിന്റെ
 പരിചലച്ചിടം കാലാധിപ്തപ്രപഞ്ചം
 ശരിക്കൊക്കെയും ധാരകെട്ടിപ്പിടിക്കുവാൻ പടയാളി-
 വരിയെന്നും “ബിഡംകുന” വരുതി നൽകി. 68

കടലിലെത്തിരവന്നിങ്ങടിച്ചേറുന്നതുപോലെ
 നടന്നേറും ചതുരംഗം നയിച്ചൊരുങ്ങി
 ഇടക്കിടെച്ചേറുതൊന്നിൻ രടിത്തൊലുകകൾ
 പിടിച്ചിച്ചാമഹിഷൻ പിടിച്ചുകേറി. 69

പല്ലുകുട്ടിക്കുടിച്ചു ചും നില്പുനില്ലെന്നു ചുവൻ
 വില്ലുകുത്തിക്കലച്ചസ്രംവിട്ടുവിട്ടെത്തി.
 “തുല്യതുല്യ” നൃത്യം നൃത്യം പല്ലുപോലെ പാപ്പിച്ചു
 ചൊല്ലുകുടുംഭഗവതി ചൊടിച്ചുനോക്കി. 70

വിട്ടിടുന്നശരംമെയിൽ തൊട്ടിടാഞ്ഞു കരംകൊട്ടി
 കുട്ടിത്തിങ്കളെത്രദംകൂറു കടിച്ചുചാടി.
 വെട്ടിടുന്നപുത്തിടിയും തെട്ടിപ്പോകുമട്ടിലവൻ
 തട്ടി നാലഞ്ചട്ടമാസം തകുതികൂട്ടി. 71

മതിധരൻതാനുംലക്ഷ്മീപതിയുമീലോഷംകേട്ടു
 ചതിയിലൊന്നമ്പരന്നുചമഞ്ഞുപോയി.
 മതികെട്ടുവിരിഞ്ചെന്നുപതിച്ചുപോയ്വിഷ്ണുവി-
 ട്തിശയമിതില്ലാമറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ. 72

കമ്പംവിട്ടാജഗൽസാക്ഷിത്തമ്പുരാട്ടിത്തിരുമേനി-
 യമ്പയച്ചന്നയോടുത്തുനടച്ചുരൂടി.
 ഇമ്പമോടെഭഗവതി പമ്പരപ്പയറു കൂട്ടി
 തമ്പകിട്ടിലസ്രമെല്ലാം താറുമാറായി. 73

വകവെക്കുന്നതസ്രമെല്ലാമകറ്റിയിട്ടുടൻ ഭേദവി
തികഞ്ഞതാംകടുത്തില നിറഞ്ഞെടുത്തു
പുകഞ്ഞഴും വറനികത്തി മികച്ചാളംപടിവേഷം
വകന്നേറാം വിളയാടി പടക്കുളത്തിൽ. 74

പൊരുതുവാൻഭഗവതി കരുതിയങ്ങിരണിനാ
ജൊരുവെട്ടാദിതിജരുമൊരുങ്ങിവന്നാർ
വിരുതുകൾകാട്ടിയവർ പൊരുതിനാരതു വാഴും
നരുതരുതനന്തനമലഞ്ഞുപോകും. 75

നാലുപാടമസുരാസ്രജാലംവന്നിങ്ങടക്കുമ്പോൾ
പേലുയത്തിത്തട്ടിദേവി വെളിപ്പുണ്ടാക്കി
മേലുംകീഴുംമോരോബാണം തലയെണ്ണിപ്പ്രയോഗിച്ചു
മാലയന്നാദിതിജരും മലച്ചുവീണു. 76

എട്ടുതൂക്കൈകളെക്കൊണ്ടുമിട്ടെരിച്ചശരവണ്ണം
മൊട്ടുനേരമസുരരുമൊഴിച്ചുമണ്ടി
മുട്ടുകത്തിമഹിഷനും ചൊട്ടുപാറിവില്ലിടുത്തും
വിട്ടു;പെട്ടുപോയി തിട്ടം വീഷമെളിട്ടും. 77

അടിതൊരിലുപജംബീണ പിടിവിട്ട തുരഗങ്ങൾ
പൊടിഞ്ഞുപോയ്രഥം രണം പൊടിപൊടിച്ചു
കടിഞ്ഞിലിൻകടി:യറാപ്പടിതുള്ളം ദിതിജക്കും
തടിമിടക്കൊക്കെപ്പോയി തളച്ചുപാറി. 78

വില്ലുമമ്പുംശരീരത്തിലെല്ലുമെല്ലാംതകന്നേറാം
തല്ലുപേടി:ച്ചാടുന്നോരെത്തടഞ്ഞുനിത്തി

മല്ലടയ്ക്കും വാളിളക്കിത്തല്ലമന്ദസ്മിതചെയ്തു
“നില്ലനില്ല” ന്നെന്നിങ്ങുവി നിരക്കുവെട്ടി.

79

കേളിയാടുകിടാങ്ങുമാത്താളവെട്ടിത്തളളുംപോലെ
വാളിളക്കിനിന്നുവെട്ടി വളരെനേരം.

‘ആളിനാളിനോരോരോരേഖി വാളുമായിട്ടെത്തിയെന്നോ’
യ്ക്കാളിമാതിൻ കളിക്കുണ്ടാൽ കരുതുക.

80

പടയുടെനടുവിലാപ്പുടവായസിംഹം ചാടി -

ക്കടന്നടൻകടകോപാൽ കലമ്പൽകൂട്ടി.

നടന്നിട്ടും; വഴലിളക്കിപ്പിടിച്ചിട്ടും; കടിച്ചിട്ടും;

കൊടഞ്ഞിട്ടുമസൂരൻക്കൊലപ്പെടുത്തി.

81

അതിലോരംചോർപ്പഴയെതിരില്ലാതൊഴുകിവ -

ന്നതിൽപെട്ടും ദിതിജരന്നസംബ്രംചത്തു

കുതിരകൾഗജങ്ങൾവെൺപൊതിഞ്ഞതേർകളെന്നിവ

പതിരുപോലൊലിയ്ക്കുന്നു പതയുമായി.

82

അതുലമാംബലംസുവുമൊതുക്കിയാഞ്ചുഗവതി

പുതുമുട്ടസ്മിതംതുകി പുളകത്തോടെ.

ചതുരനാംസിംഹത്തിന്റെമുതത്തിസ്സടാചിക്കി -

ക്കൊതുകടിമാറിസ്സേയ്ക്കൊഴുപ്പുകൂട്ടി.

83

ഇതിനിടയ്ക്കു മരന്മാരതിശയപ്പെട്ടു വാനിൽ

പതിവന്നുസരിച്ചെത്തി പരമഭക്തൃം.

സ്തുതിഗാനം; സുമധുഷി; നന്ദി; യിപകൊണ്ടു ദേവി -

യ്ക്കതിമോദമുളവാക്കിയലച്ചിലാറി.

84

സമസ്തസന്തോഷമദ്യം സമസ്തയാദേവികര-
കമലത്തിലേന്തിമോന്തിക്കഴിച്ചിടുമ്പോൾ
ശ്രമത്തിന്നാമഹിഷനും ശമനനപാനമനായി-
ച്ചമഞ്ഞിടത്തെത്തിയുലച്ചടങ്ങാരുങ്ങി. 85

അടിക്കടിക്കഴിതാഴെപടിയടിവെച്ചുദാഷാ-
കുടിച്ചവൻ ശുലംപൊക്കിക്കടന്നെതുക-
“ചൊടിയോളമായമദ്യം കുടിച്ചോട്ടെനില്ലനില്ലെ”-
ന്നിടിക്കൊപ്പംചൊല്ലിദ്രേപിയിരുന്നാക്കെ. 86

“കടുത്തപേരിലൊക്കളുകുടിപ്പതിന്നെടി! മൃഡം!
തട്ടക്കെടി”യെന്നശുലം തരത്തിൽ ചാട്ടി-
അടുക്കുമ്പോൾദേവിചാടിപ്പിടിചൊടിചൊരിഞ്ഞാ-
പൊടുന്നവെട്ടി വാളും പൊടിഞ്ഞുപോയി. 87

ചൊടിച്ചുടൻപാനപാത്രംപിടിച്ചപ്പോൾചെകിടത്തൊ-
ന്നടിച്ചല്ലൊദേവി;രൈതൃനലച്ചുവീണ-
അടിയുന്നിട്ടോറുചാടിത്തടിയന്നാകാട്ടുപോത്തിൻ
പടിവായിക്കയത്തവൻ വളന്നവന്നു. 88

ഇരുന്നൊന്നുകുടിച്ചോറു തെരുതെരമേത്തട്ടിക്കൊണ്ടു-
ത്തിരുവടിപോത്തിനുള്ളത്തിളപ്പകണ്ടു.
കുരുപടിചിരിച്ചാണുപൊരുതവാനടുത്തെത്തി
വിരുതുകൾക്കൊപ്പംതുളളി വിഷമിപ്പിച്ചു. 89

പിടികുടിക്കൊമ്പാണ്ടുമൊടിച്ചപ്പോൾ മറഞ്ഞവൻ
വട്ടിവേറും മദദന്തിവടിയിൽ വന്നു.

തടിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കായിട്ടുള്ളതല്ല. മറ്റൊരു
 പൊട്ടിച്ചതിൽക്കൊമ്പുകത്തിപ്പൊളിഞ്ഞുവീണു. 90

ഇവിടെ പിന്നെ വാളുപരിചയമെടുത്തേറെ -
 പൊരിഞ്ഞുപോർതുടങ്ങിനാർ പൊടിപൊടിച്ചാർ.
 അരിശമോടൊഴിക്കാതെ പൊരുതുപോൾ ഭഗവതി മാർ
 പരിചയംവാളുവെട്ടിപ്പരിചിൽ വിഴി. 91

മറ്റുപരിചിലയുരിത്തരംനോക്കിട്ടിടിക്കുവാ-
 നരക്കനങ്ങെത്തുതുപാഞ്ഞെടുത്തിടുമ്പോൾ
 വിറച്ചൊപ്പം മുനിമാർക്കുസർന്നാർ "മഞ്ചം"യെന്നു
 പാഞ്ഞുപോയ്ക്കുസർന്നാർ പകച്ചുനോക്കി. 92

അടിമകൾക്കുഴലാറാറാൻതന്നെത്തിബ് ഭഗവതി
 തടിമേടിച്ചിട്ടുള്ള തടുത്തുടൈത്യൻ
 കൊടിയമംമലകത്തിയടത്തിനാൻതൈത്യൻ; ദേവി
 പൊടിയാക്കി മഹിഷനെപ്പൊടിയിൽമുക്കി. 93

പരുങ്ങിടാതവൻമുഷ്ടിച്ചുരുട്ടിക്കൊണ്ടിരിട്ടാ -
 നൊരുങ്ങിനാൾ ഭഗവതിയൊഴിച്ചിടാതെ.
 ഇരുപേരുംപൊടിച്ചുംകൊണ്ടിറമ്പിനാർ മുഷ്ടിയുലം
 കരുത്തിടിഞ്ഞവസാനം കഴുങ്ങിതൈത്യൻ. 94

ഒരിമ്പത്തിൽ കാലാണ്ടു ശരിക്കെത്തിപ്പിടിച്ചാട്ടി-
 ത്തിരിക്കുവാൻതുടങ്ങിനാൾ തലയ്ക്കു ചുറ്റും
 അരിശമാണമന്നപ്പോൾലാരിത്രീയിലിട്ടാബ് ഭയ-
 കുരിയായദേവിശുലം കഴുത്തിൽ താഴി. 95

അടിയോളംവിറച്ചപ്പോൾ കടിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടു; മറ്റൊരാൾ
 ത്തിടിച്ചുവെട്ടിടഞ്ഞു ചിലരി; സ്ത്രീക്കൾ കലശലായതൊന്നും.
 അടിയുതൽക്കോത്തു “ദേവിക്കടിമനാണെ” നന്നാദേഹം
 വെടിഞ്ഞവൻ പുകി സെഖ്യം വിമലലോകം. 96

പരമേവം മയിച്ചുവെട്ടി പരലോകപ്രാപ്തിക്കുണ്ടാകാൻ
 കിരഞ്ഞുകൊണ്ടോടിപ്പന്ധകടന്നു ദൈത്യൻ, നിന്നു നിൽക്കും
 സുരവരനാഭം മുനിനിരയൊത്തുകരംകൂപ്പി
 പരബ്രഹ്മത്തിടമ്പിന്റെ പദത്തിൽ വീണു. 97

തേടിത്തേടി സ്സരശ്ശാശാൽ നേടിപ്പൊക്കുപ്പുതപ്പുണ്യം
 കൂടിനിലും ദേവിക്കുള്ളൊരു കൂത്തുകാണാൻ മഹാപാപവിഗ്രഹം
 പാടി പണ്ണം ഗന്ധർവ്വന്മാർ പാടിവന്നു തിരുമുമ്പി-
 ലാടിനാരപ്പരസ്രീകളാടിതാളത്തിൽ. 98

ഏതലിഞ്ഞു ജഗത്തിന്റെ സത്തലിഞ്ഞു മുനിമാർ
 മന്തലാരാസ്സരനാഭമടുത്തുകൂടി. ദൈവമഹാപാപവിഗ്രഹം
 ഇത്തരത്തിൽ പാടുവെട്ടാപത്തകറിക്കാത്ത ദേവി-
 കക്കാത്തവിയ്ക്കുമഹിമകളൊക്കയും പാഴ്ന്നു. 99

ജയിച്ചാലും ജഗന്നാഥെ! ജയിച്ചാലും ഹിമാലയത്തിലെ!
 ജയിച്ചാലും മഹാമറയെ! ജയിക്കൂ! ത്രാതെ! അമരവിജയം
 നയശീലേ! സൃഷ്ടി സ്ഥിതി ലയമെന്ന ചട്ടപട്ടം.
 നിയമിച്ചുനടത്തുന്ന നിഗമവിത്തേ! 100

നിരന്തരംതപതപ്ത പരന്തപം ചെയ്തുവാഴ്ന്നു
 ചിരന്തനനാഭംനിത്യം ചിരന്തിരക്കി.

കരണവുമടയാഞ്ഞിട്ടുനന്ദനാടിപ്പി
വരന്തരാനപേക്ഷിക്കു വിവരംകിട്ടാൻ. 101

മറയവരെന്നും ഏത്താമയിൽവെച്ചുരാധിയ്ക്കും
മറയുടെ മുരടെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

മറക്കാരെതിരെയ്ക്കേപ്പാൾ മരിമയമുള്ളമായാ-
മറവിൽനിന്നിട്ടുമമ്മ! മനസ്സുവേണമു. 102

ജഗദാദിമൂലമെന്നു നിഗമങ്ങൾപുകഴ്ത്തു
ഭഗവതിയലിവിനു ഭവനം തന്നെ.

വിഗതകല്പമുഗ്രമഗണിതപുണ്യലോകം
വിഗർഹിക്കുമഹിഷനും വിളിച്ചുനരകി. 103

തവബലം; മഹിമാവൈ; നീവവാഴാനനന്തനും
വീവശനാംവിചാരിച്ചാൽവിരിഞ്ചവന്ദ്യ!

ഭവനപലേനും; ദൃഷ്ടനിവഹനിഗ്രഹം; രണ്ടും
ഭവതിയോരളിയാൽ ഭയമെഴുതിത്തു. 104

നല്ലവരിൽനന്നയായും; തിന്നയായുംദൃഷ്ടനാരിൽ;
ജ്ഞാനമായുംവിമലരിൽ; കലജനാരിൽ

ലജ്ജയായും; സത്തനാരിൽശ്രദ്ധയായും; വിളങ്ങുന്ന
ഭഗവതിയമ്മെ! ഐശ്വര്യ! ഭരിക്കുവിശ്വം. 105

കരബലംകൊട്ടിക്കേറും വരാസുരകലക്കയ-
കരമാകുമുക്കും; രണകകുശഡീക്കും.

കരളിലോത്തരിഞ്ഞല്ലം പറയുവാനരുതമ്മെ!
കരംകൂപ്പാം കനിഞ്ഞാലുംകമലനേത്രം! 106

ആഗമിക്കുമഴലാറാൻ ജാഗരൂകയാണെന്നൊട്ടു
 കർഗമങ്ങുപുകഴുന്നോങ്ങിമാങ്ങവെ
 യാഗഭാഗഭാക്കെ! ഞങ്ങൾക്കാഗസ്സറുപോകാൻവന്ന
 യോഗമോത്തനമിക്കുന്നു യോഗശാസ്ത്രജ്ഞ! 107

വരന്മുലപ്രകൃതിയുടെ പരബ്രഹ്മപ്രഭാവവും;
 നിരന്തരംനിഗമത്തിൽനില്പു;മമ്മേ!
 സ്വരങ്ങളും;ശബ്ദങ്ങളും;തിരുവടിതന്നെയെന്ന
 പരമാത്മമോത്ത പാദപത്മം തൊഴുന്നു. 108

നിത്യവുണൈമിത്തികവും കൃത്യമാക്കിട്ടിതേക്കു
 നിത്യസൗഖ്യമെന്നുണല്ല;നിഗമത്തിനും.
 സത്യമിന്നതെന്നുകാണമത്യഗാധമായബോധം
 ഭൂതരാകുന്തങ്ങൾക്കെന്നും ഭവിച്ചിടേണം. 109

ദേവകൾക്കും;പിതൃക്കൾക്കും;സ്വന്തരായസ്വപന്ധനയും
 ഭാവമുനോക്കിത്തൂപ്പിനൽക്കു ഭാവിതാർത്ഥവെ!
 ഐവരിലും തൂപ്പിനിശ്ചെന്നീവഴിക്കുപാത്തുകണ്ടു
 സേവകരാഞ്ഞങ്ങൾനിത്യം സേവിച്ചിടുന്നു. 110

കൃതികളായതികൾസംസൃതിത്തിരക്കൊഴിച്ചുസൽ-
 ഗതിയടയുവാൻ മറ്റും ഗതവികല്പം.
 മന്ത്രിയിലോപ്പതും ഭഗവതിയെക്കൊത്തുഞങ്ങൾ
 പ്രതിദിനംനമിക്കുന്നുപ്രണവവേളെ! 111

ശക്തിരൂപമായിട്ടോരോ ശക്തന്മാരിൽകണ്ടിടംചിൽ-
 ശക്തിയായജഗന്നുഗമം! ശരണമമ്മേ!

തിരുവടിയുടെകോപം സുരന്മാർ; മസൂർ; മൊരുപോലെഹിതം; കായ്മമൊതുക്കിത്തീർത്തു
പുരുസുവ; മഴലാരി; യിരുപേക്കുംവധംകൊണ്ടി-
ത്തിരുമുന്ദിൽവന്നാൽ പിന്നെത്തിരിച്ചിലുണ്ടോ? 118

മിത്രശത്രുക്കളിലൊപ്പമിത്രമാത്രമലിവൊട്ടും
ചിത്രമല്ലാജഗത്തതം ചിനക്കുന്തോറും
പുത്രരാണിന്നെല്ലാം നീപൊമ്മയാണിന്നവകെല്ലാ-
മത്രസു കഷ്ടമറിയുവാനസാധ്യമമ്മെ! 119

അടിമലരല്ലാതില്ലിയടിയങ്ങൾക്കവലംബം
മുടിതൊട്ടിത്തിരുവുടൽമുഴുവൻനിത്യം.
മടിവിട്ടനമിച്ചിടം പരിച്ചിടംതിരുനാഥം
മുടിക്കേണംവിപത്തല്ലാമുടന്തരേണം. 120

പരമപാവനസ്തോത്രപരമവരേവചൊല്ലി-
ക്കരംകൂപ്പിനമിക്കുമ്പോൾകനിഞ്ഞുദേവി!
പരന്തപപ്രസംഗത്തിൽ കരൾകുളുന്തരുളിനാൾ
“പരന്തരാം സുരന്മാരെ! വരികരിക്കിൽ” 121

“പരഭയംതീൻ; നന്നായുരംനിങ്ങൾക്കി; നിമേലിൽ
ഭരണംഞാനേറു; സൗഖ്യംഭവിച്ചിടട്ടെ.
സുരന്മാരെ! യഥാസ്ഥാനം പൂരംപ്രാപിച്ചമരുവിൻ;
കരളിലോക്കണമെന്നെക്കഴിയുവണ്ണം;” 122

“വിമലമിസ്തോത്രരത്നം സമസൂര്യംജവിയ്ക്കോരിൽ
ശമഹൃണമിണങ്ങിടം ശമലം നീങ്ങും
ക്ഷമയിലാക്കലിയുഗത്രമമാറാനിതൊന്നത്ര
സുമംഗളപ്രദം മേലിൽ സുരവരരേ!” 123

ഇപ്രകാരം വരം വാങ്ങി സ്വപ്രമോദം സുരന്ദരം-
 നമ്പ്രദേശം വിട്ടു ദേവിയനുവദിക്കെ.
 ഇപ്രകൃതമോരോന്നോതി ക്ഷിപ്രമെത്തി ഗൃഹം തോറും
 സുപ്രസന്നന്മാരായ് രസവിമുഖമാണു. 124

പരമപാവനീപിന്നെ ലരണിയിലെഴുന്നള്ളി
 പരമീ "പിഷാരിയയ്ക്കുൽ" പദവിയോടെ
 ചിരന്തനീ സുഖം തെങ്ങും കരന്തണലായി വന്നി-
 ത്തെയുമെന്താവാനും ഭരിച്ചുവാനും. 125

തിരുവുള്ളം വെച്ചു നിത്യമരുളുന്ന യോഗക്ഷേമം
 വരുത്തുവെല്ലെന്ന് വരം തരുന്ന.
 തിരുവടിയേ വമിന്നും മരുവുന്ന; പാദപത്മം
 കരുതിയിങ്ങിനെ തെങ്ങും കഴിഞ്ഞിട്ടു. 126

ശമശീലേ! മാണിക്യത്താൽ പൂമച്ചുള്ള കിരീടത്തി-
 ലമഴ്ത്തിയ മതിത്തൊല്ലാലഴകിണക്കി.
 കമനീയമായ മൃഗാവരമരരേപ്പോലെ നേത്ര-
 മിമയ്ക്കൊതെ കാണാനമ്മെ! യിടയാക്കേണം. 127

അരുണകാന്തിയുന്തമ്മിളെല്ലാരുതുന്ന കചങ്ങളും
 തിരുമിഴികളും ഭംഗിതികഞ്ഞമെയും
 കുറുനിരകളും തുക്കം ചെറുമുടി സ്മിതങ്ങളും
 കരുതുവർന്നിനി കമ്മെ! കഴിവാക്കേണം. 128

ഒരു കയ്യിൽ പാനപാത്രം സുരാപുണ്ണമരോക്കയ്യി-
 ലരുണപങ്കജമേവമഴകിനോടെ.

കരുപടിനവരതം നിറച്ചുള്ളപ്പടത്തിനേ-
ലരളമാഗമവേദ്യേ!യടിതൊഴുന്നേൻ. 129

ലളിതാസഹസ്രനാമംലളിതമായ്യാടിത്തുള്ളി-
ക്കളിക്കുന്നഭക്തന്മാരിൽകനിയുമമ്മെ!
ലളിതെ! നിൻകൃപാവാരിതളിച്ചവക്കൊപ്പമെന്നെ-
ക്കളിപ്പിക്കാൻ തൃക്കണ്മുനക്കല്ലനവേണം. 130

പൊറുക്കുവാനരുതമ്മെ! മുറുകുന്നമായാബന്ധ-
മറുക്കണം കടാക്ഷമാമസിയിളക്കി
തിരുവടി ഭജിക്കാഞ്ഞാൽ തിരിക്കുമിട്ടാരെയും നി
കരുതിയിങ്ങിനെ തൃക്കാലടി തൊഴുന്നേൻ. 131

അടിയങ്ങൾ വലയല്ലെ; കുടിപ്പകഭവിക്കല്ലെ;
മുടിയല്ലെ; പുഷ്പാഞ്ജലി മുടങ്ങിടൊല്ലെ;
അടിമകളിലരെന്നിപ്പടിയോത്തു തുണയ്ക്കുവാൻ
മടിയ്ക്കല്ലെ; മഹാമായെ! മംഗളം നൾക. 132

“പ്രേമമുപ്പാർവിഴങ്ങാനതിരസമിളകും
മൃത്യുതൻമൃന്നാൻകൊ;
കൃഷ്ണൻതൃപ്താദിപത്മാഭിനയിരളമാ
ഗംഗതൻമുനൊഴുകൊ;
ത്വക്ഷപ്രീതിക്കുമുന്തനിയുമണയുകയോ?”
യെന്നുവാനോർനിനയ്ക്കും
ദേവീമുപ്പല്ലിയോരമഹിഷനിണമൊഴു-
ക്കത്തു മൂന്നും തൊഴുന്നേൻ.

